

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion, Catan Lilian, Toma Nadejda și Boico Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sîli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2020, în cauza penală în privința lui

Nazarov Victor Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx
nr. xx, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 06.03.2019 – 12.06.2019;

2. instanța de apel: 17.02.2020 – 19.05.2020;

3. instanța de recurs: 04.09.2020 – 22.02.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din data de 12.06.2019, Nazarov Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal și în baza acelei legi, prin aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa sub formă amendă în mărime de 490 (patru sute nouăzeci) unități convenționale echivalentul a 24 500 (douăzeci și patru mii cinci sute) lei, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

S-a explicat lui Nazarov Victor că, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărîrea devine executorie, în acel caz, se consideră că sancțiunea amenzii fiind executată integral.

S-a încasat de la Nazarov Victor în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 1 440 (una mie patru sute patruzeci) lei compuse din: 320 lei pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară din 26.12.2018 și raportul de expertiză auto-tehnică din 14.02.2019 în sumă de 1120 lei.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Șevcenco Anna.

S-a încasat de la Nazarov Victor în beneficiul părții vătămate Șevcenco Anna suma de 3000 (trei mii) lei cu titlu de prejudiciu moral, și suma de 1000 (una mie) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în rest acțiunea civilă s-a respins ca neîntemeiată.

Până la intrarea sentinței în vigoare în privința inculpatului Nazarov Victor s-a aplicat măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, Nazarov Victor, la 30 noiembrie 2018, aproximativ ora 18:20 min., fiind treaz, posedând permis de conducere pentru categoria mijlocului de transport pe care-l conducea, aflându-se la volanul automobilului de marca „Dacia” model „Logan” cu n/î xxxxx, se deplasa în mun. Chișinău. pe str. Constituției, din direcția str. Ion Creangă în direcția str. Vasile Lupu, în timpul deplasării, conducătorul auto Nazarov Victor, n-a manifestat prudență sporită la trafic, n-a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul la momentul respectiv, n-a luat în considerație starea lucrurilor în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecinței acestora, nu a ținut cont de semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră și totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, prin ce a ignorat prevederile pct. 45 subpet. 1) lit. a), b), c) și d) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009 care stipulează că „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase: c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii: d) situația rutieră”, subpct. 2) care prevede că „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, pct. 46 lit. a) care indică că „Conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza pînă la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă copii, persoane de vârstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de dizabilitate”, și ca urmare în adiacentul imobilului nr. 46 z, în condiții de vizibilitate redusă, fără a ține cont de condițiile meteo și anume prezența zăpezii pe carosabil, nemanifestând prudență, fără a se opri, a comis tamponarea pietonului Șevcenco Anna, care traversa partea carosabilă în afara trecerii de pietoni, de la stînga spre dreapta. În rezultatul accidentului rutier, pietonul Șevcenco Anna conform raportului de expetiză judiciară nr. xxxx

din 26.12.2018, i-a fost cauzat "Fractura osului radial pe stânga cu deplasarea fragmentelor, echimoze cu edem al țesuturilor moi la nivelul antebrațului stâng, plagă contuză, edem al țesuturilor moi și excoriație la nivelul feței" care se califică ca vătămare corporală medie.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Nazarov Victor a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal, individualizată prin - încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale.

Cauza penală a fost examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura mun. Chismău oficiul Principal, Elena Nedova, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, stabilindu-i lui Nazarov Victor pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

În motivarea apelului, a invocat că, instanța de judecată greșit a stabilit inculpatului Nazarov Victor pedeapsa de 490 unități convenționale, deoarece sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal prevede amendă în mărime de până la 650 unități convenționale, iar conform prevederilor art. 64 alin. (3) Cod penal, mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabilește în limitele la 500 la 3000 unități convenționale.

3.2. Partea vătămată Șevcenco Anna, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Nazarov Victor să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, cu admiterea acțiunii civile integral.

În motivarea apelului, a invocat că, pedeapsa aplicată de către instanța de judecată inculpatului Nazarov Victor nu se va realiza scopurile legii penale. La fel, consideră, că instanța de fond a diminuat suma daunei morale fără a ține cont de caracterul și gravitatea suferințelor fizice.

La examinarea cauzei instanța de fond a trecut cu vederea faptul, că zilnic Șevciuc Anna întâmpina dificultăți la îngrijire de sine stătătoare. Până în prezent simte consecințele negative ale accidentului, a suferit fizic și psihic, iar inculpatul Nazarov Victor nici nu și-a cerut iertare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2020, a fost admisă cererea părții vătămate Șevcenco Ana de retragere a apelului declarat de avocat în numele acesteia și încetată procedura de apel în acest sens.

Admis apelul procurorului, casată din alte motive sentința, și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În conformitate cu art. 109 alin. (1) Cod penal și art. 391 alin. (1) pct. 1) Cod procedură penală s-a încetat procesul penal pornit în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, în privința lui Nazarov Victor, în legătură cu împăcarea părților.

4.1. În motivarea hotărârii adoptate, instanța de apel a menționat că, din materialele cauzei rezultă că, până la începerea cercetării judecătorești în baza cererii autentice și personale înaintate de către inculpatul Nazarov Victor, fiind asistat de către avocat, cu asigurarea dreptului la apărare prin prezența apărătorului, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște comiterea faptelor și probele indicate în rechizitoriu, nu are careva obiecții asupra probelor și nu solicită prezentarea altor probe, solicitând examinarea cauzei penale în ordinea procedurii simplificate pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art. 364¹ Cod de procedură penală.

În ședința Curții de Apel din 19.05.2020, partea vătămată Șevcenco Anna a înaintat o cerere semnată personal de retragere a cererii de apel împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12.06.2019, solicitând încetarea procedurii de apel.

Audiind participanți la proces, studiind cererea de retragere a apelului în coraport cu materialele dosarului penal, ținând cont de prevederile art. 407 Cod de procedură penală, care stipulează că până la începerea cercetării judecătorești la instanța de apel, oricare dintre părți își poate retrage apelul declarat, retragerea urmând a fi făcută de apelant, instanța de apel a ajuns la concluzia că cererea de retragere a apelului și încetare a procesului înaintată de partea vătămată Șevcenco Anna, iar procedura de apel urmează a fi încetată.

Potrivit textului apelului declarat, procurorul a contestat sentința cât privește individualizarea pedepsei stabilite.

Instanța de apel a constatat că inculpatul Nazarov Victor și partea vătămată Șevcenco Anna s-au împăcat, ultima nu are față de inculpat careva pretenții, și a solicitat încetarea cauzei penale, iar conform art. 109 Cod penal, împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II–VI, la art.264 alin. (1) din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală, dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție sau dacă în privința sa nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani.

Sanctiunea art. 264 alin. (1) Cod penal, prevede pentru această infracțiune amendă în mărime de 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani cu (sau

fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani.

Conform stării de fapt, acordul de împăcare și cererile de încetare a procesului penal au fost depuse în cadrul examinării cauzei consemnate în procesul-verbal al ședinței de către partea vătămată Șevcenco Anna.

Concomitent, instanța de apel a reținut că în ședința de judecată partea vătămată Șevcenco Anna a menționat că atât Nazarov Victor, cât și ea - parte vătămată în dosar au ajuns la un numitor comun, adică s-au împăcat, respectiv careva pretenții față de primul, de orice ordin n-ar fi, nu are, și solicită încetarea procesului penal pe motivele de împăcare a părților”.

Conform stării de drept, infracțiunea comisă de inculpatul Nazarov Victor, prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, se referă, conform prevederilor art. 16 Cod penal, la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că legea penală permite împăcarea părților și, fără a constata careva piedici, concluzionează necesitatea încetării procesului penal în privința lui Nazarov Victor, pe componentele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, examinate în instanța de judecată într-o singură cauză penală.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care indicând temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată, deoarece instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În argumentarea recursului invocă următoarele argumente:

- hotărârea instanței de apel este neîntemeiată în partea ce ține de încetarea procesului penal în temeiul art. 109 Cod penal, urmând să fie casată din următoarele considerente:

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare eare a afectat soluția.

Nu suntem de acord cu opinia instanței de apel, deoarece prevederile art. 109 Cod penal nu sunt aplicabile în cazul dat, pe motiv că, alin. (2) al art. 109 Cod penal prevede că împăcarea este personală și produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale și pînă la retragerea completului de judecată pentru deliberare, etapă ce a fost epuizată în cadrul judecării cauzei în instanța de fond de către inculpat.

Imposibilitatea de a admite împăcarea părților la următoarele căi a

procesului penal, căi ordinare de atac — apelul și recursul, rezultă din prevederile art. 230 Cod de procedură penală care stipulează în alin. (2), că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

În contextul celor expuse, acuzarea consideră concluzia instanței de apel contrară recomandării CSJ nr. 56, cu privire la împăcarea părților cât și practicii judiciare a CSJ, care prevăd reglementarea în art. 109 Cod penal a momentului până când poate avea loc împăcarea părților, considerăm că legiuitorul a avut în vedere ca moment final, este atunci când cauza se judecă de către instanța de fond, când completul s-a retras pentru deliberare cu adoptarea sentinței respective. Acest înțeles al legii rezultă din construcția și plasamentul procedurilor ce le parcurge cauza penală pusă pe rol.

Imposibilitatea de-a admite împăcarea părților la următoarele căi a procesului penal, cai ordinare de atac - apelul și recursul, rezultă din prevederile art. 230 Cod de procedură penală. Fazele următoare a judecării cauzei sunt căi de verificare a temeiniciei și legalității hotărârii judecătorești, inclusiv și în partea aplicării procedurii împăcării părților potrivit legii materiale și procesual penale.

În speță, pe parcursul judecării cauzei în instanța de fond, legislația penală prevedea deja împăcarea pe art. 264 alin. (1) Cod penal, modificările în aceste sens fiind operate prin LP233 din 08.11.18 MO448-460 din 07.12.18 art. 731. Părțile la judecarea cauzei în fond nu au uzat de dreptul de a înainta cerere de împăcare. În cazul în care modificările privind posibilitatea împăcării pe art. 264 alin. (1) Cod penal surveneau după judecarea cauzei de către instanța de fond, împăcarea în sensul art. 109 Cod penal, putea fi aplicată la judecarea cauzei în instanța de apel.

Astfel, analizând textul deciziei, partea acuzării concluzionează că, instanța de apel nu a clarificat circumstanțele relevante pentru prezenta cauză, a adoptat o soluție neargumentată la modul convenit, în legătură cu ce o astfel de decizie nu poate fi menținută, urmând a fi casată.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, avocatul Sidlețchi Iurie în numele inculpatului a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului procurorului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele motive.

Astfel, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de

instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de către instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea precum și de a constata motivele clare care au dus la emiterea soluției contestate.

Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs declarate în speță, procurorul își întemeiază dezacordul cu decizia contestată pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căroră, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția.*

Verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit, constată că această instanță, la examinarea apelurilor declarate de către procuror și partea vătămată, nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, comițând erori de drept care au afectat hotărârea emisă, astfel stabilindu-se incidența temeiurilor de casare invocate de către partea acuzării.

Așadar, potrivit deciziei recurate, instanța de apel a ajuns la concluzia

încetării procesului penal în privința lui Nazarov Victor învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal, în legătură cu împăcarea inculpatului cu partea vătămată.

Pentru pronunțarea acestei soluții, instanța de apel a reținut că *„legea procesual penală indică faptul că rejudecarea cauzelor de către instanța de apel și adoptarea hotărârilor are loc potrivit modului stabilit pentru prima instanță și deci, în cazul dat, se permite acceptarea împăcării părților și, fără a constata careva piedici, consideră oportun de a înceta procesul penal în cauza penală a lui Nazarov Victor, privind învinuirea adusă în baza art. 264 alin. (1) Cod penal.”* (f.d. 208, vol. I)

Analizând motivele pe care și-a întemeiat soluția respectivă instanța de apel la pronunțarea deciziei recurate, Colegiul penal atestă că decizia de a dispune încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților, la etapa judecării cauzei în ordine de apel, este pripită și contrară prevederilor legale și practicii judiciare.

Astfel, prevederile art. 109 alin. (1) Cod penal, în redacția Legii nr. 233 din 08.11.2018, în vigoare din 07.01.2019, statuează, că *„Împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II–VI, la art. 264 alin. (1) din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală, dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție sau dacă în privința sa nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani.”*

Colegiul penal constată, că într-adevăr prevederile legale citate, creează o situație favorabilă în privința inculpatului Nazarov Victor, în raport cu versiunea acestei prevederi legale în vigoare la data săvârșirii infracțiunii.

Cu toate acestea, instanța de recurs constată că instanța de apel la pronunțarea soluției adoptate nu a ținut cont de prevederile art. 109 alin. (2) Cod penal, care de altfel nu au fost modificate, și care prevăd că împăcarea este personală și produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale și până la retragerea completului de judecată pentru deliberare.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază ca fiind lipsită de suport juridic concluzia instanței de apel precum că aceasta era îndreptățită de a dispune aplicarea dispoziției art. 109 alin. (1) Cod penal, deoarece legea procesual penală indică faptul că rejudecarea cauzelor de către instanța de apel și adoptarea hotărârilor are loc potrivit modului stabilit pentru prima instanță, fapt ce permite acceptarea împăcării părților.

În acest context instanța de recurs ține să accentueze, că prevederile art. 109 alin. (2) Cod penal, au fost interpretate în sensul stabilirii momentului până la care

poate avea loc împăcarea părților, în acest sens legiuitorul având în vedere faptul că momentul final este atunci când cauza se judecă de către instanța de fond, când completul s-a retras pentru deliberare cu adoptarea sentinței respective.

Acest înțeles al legii rezultă din construcția și plasamentul procedurilor ce le parcurge cauza penală pusă pe rol.

Conform Codului de procedură penală Titlului II, intitulat „JUDECATA”, cuprinde capitolele I-VI.

Dintre acestea, Capitolul III reglementează judecarea cauzei penale în prima instanță, procedură, care este descrisă în amănunte în patru secțiuni. Secțiunea a 4-a este dedicată anume unei faze speciale a procedurii de judecare-„Deliberarea și adoptarea sentinței”.

Prin urmare, până la acest moment părțile se pot împăca în cazul infracțiunilor prevăzute de alin. (1) art. 109 Cod penal, cu excepția celor prevăzute de alin. (1) art. 276 Cod de procedură penală. *Imposibilitatea de-a admite împăcarea părților la următoarele căi a procesului penal, cai ordinare de atac – Apelul și Recursul, rezultă din prevederile art. 230 Cod de procedură penală, care stipulează în alin. (2) că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.*

Fazele următoare ale judecării cauzei sunt căi de verificare a temeiniciei și legalității hotărârii judecătorești, inclusiv și în partea aplicării procedurii împăcării părților, potrivit legii materiale și procesual penale.

La caz, Colegiul penal lărgit a stabilit că la faza examinării cauzei în prima instanță, chestiunea împăcării nu a fost invocată de către nici una dintre părți, respectiv instanța de apel greșit a ajuns la concluzia că poate dispune aplicarea prevederilor art. 109 alin. (1) Cod penal

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, în prezenta speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs invocate de către procuror, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea admiterii apelului declarat de către procuror, cu dispunerea remiterii cauzei la rejudecare în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale asupra aspectelor evidențiate în prezenta decizie, să argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în

conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sîli Radu, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2020, în partea admitterii apelului declarat de către procurorul în Procuratura municipiului Chișinău oficiul Principal, Nedova Elena, în cauza penală în privința lui **Nazarov Victor Xxxxx**, și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În rest se mențin dispozițiile deciziei atacate.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea dispunerii rejudecării, în rest este irevocabilă.

Pronunțată integral la **22 martie 2021**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana

Toma Nadejda

Boico Victor